

MESTNE NOVICE.

Stavka telegrafistov.

Obe brzjavni družbi imata samo 15 telegrafistov in sicer "Postal" in "Western" pa 10.

Oženjeni telegrafisti, ki so na stavki, dobivajo \$8 podpora na teden, neoženjeni pa \$5.

Telegrafisti, ki so v službi, ostajajo v uradu, ker se bojijo stavkujočih. Stražkovci so brzjavno posloplje zastražili, da zabranijo tudi tujim stavkoložilcem.

Slabo plačilo za človekoljubencin.

Včeraj se je Josipu Krakerju zelo slabo poplačala človekoljubnost. Videl je nekega moža, ki je pretekel nekega dečka, ker ga je baje ozmerjal. Kraker je pritekel dečku na pomoč, a mož, ki je dečka pretepel, je tudi Krakerja z nožem obdelal. Zahodil ga je dvakrat v hrbot. K srči niso rane nevarne in Kraker je šel sam v St. Clair bolnico.

Ogenj v tovarni.

Včeraj popoludne je pričelo goreti Power Block tovarna na Huron St. Okolo 150 deklie je delalo v 5. in 6. nadstropju goreče tovarne.

Ko so deklice zapazile, ogenj so bežale k izhodu in pri tem je bilo nekaj ranjenih. Ogenj je prva zapazila Julija Remic, ki je bila v drenju tudi ranjena.

Smrdi od lenobe.

Velik lenuh je Anastazij Sadonski. Ne dela prav ničesar, navadno prespi celi dan. Žena ga je sprva zjutraj v poštelji z vodo polivala, da je ustajal; pa kaj je naredila zvita buča Sadovskega. Odzagal je stopnice do svoje sobe in po leti vsak večer plezel spati; ko je bil gori, je potegnil lestvo vselej za seboj in bil tako varen pred mrzimi jutranjimi požravi.

Zadnjic pa je prisel k njemu zdravstveni policist, ki mu je povedal, da mora očistiti dvojice: ker pa Sadovskemu smrdi vsako delo, tega ni hotel storiti. Policist je pa šel po pomornika, oba skupaj sta nekje dobila lestvo in tira lahu pred sodnika. Sodnik mu je v priznanje njegove lenobe prisodal \$50 kazni in 30 dnij prisilne delavnice.

Poskušen samomor.

Coletto Columbi, 25 let star, ki je baje potomec slavnega Kristofa Columbusa, se je včeraj poskušal v svojem stanovanju ustreliti. Ranil se je nevarno. V bolnici se je branil povedati vzrok svojega očutnega čina.

Junaški deček.

Dve mladi deklici. Cosa in Angelina Cassagno sta bile napadene od nekega pohotneža. gletni Basco Calabrese je to videl, se naenkrat zagnal v zločincu in ga s takoj silo držal dokler niso prišli drugi na pomoč, ki so zločinca prijeli in ga odvedli na političko.

Stekli psi letajo po mestu. — Toraj, — pazite se!

Včeraj je umrl v mestu 19 oseb in sicer 8 odraslenih in 11 otrok.

IZ DRŽAVE.

Usmrčen.

Ko je Anton Muldoon v torek popoldne šel čez železniški tir, da pozdravi nasproti prihajajočo ženo, je pridriljal vlak ter vrgel Muldoona okoli 50 čevljev visoko. Padel je potem tako nesrečno na zemljo, da je že v nekaj minutah umrl. Muldoon je bil v službi Lake Shore železnice in doma v Youngstownu. Njegova žena je bila priča grozne smrti.

Slabo plačilo za človekoljubencin.

Včeraj se je Josipu Krakerju zelo slabo poplačala človekoljubnost. Videl je nekega moža, ki je pretekel nekega dečka, ker ga je baje ozmerjal. Kraker je pritekel dečku na pomoč, a mož, ki je dečka pretepel, je tudi Krakerja z nožem obdelal. Zahodil ga je dvakrat v hrbot. K srči niso rane nevarne in Kraker je šel sam v St. Clair bolnico.

Včeraj popoludne je pričelo goreti Power Block tovarna na Huron St. Okolo 150 deklie je delalo v 5. in 6. nadstropju goreče tovarne.

Ko so deklice zapazile, ogenj so bežale k izhodu in pri tem je bilo nekaj ranjenih. Ogenj je prva zapazila Julija Remic, ki je bila v drenju tudi ranjena.

Smrdi od lenobe.

Velik lenuh je Anastazij Sadonski. Ne dela prav ničesar, navadno prespi celi dan. Žena ga je sprva zjutraj v poštelji z vodo polivala, da je ustajal; pa kaj je naredila zvita buča Sadovskega. Odzagal je stopnice do svoje sobe in po leti vsak večer plezel spati; ko je bil gori, je potegnil lestvo vselej za seboj in bil tako varen pred mrzimi jutranjimi požravi.

Zadnjic pa je prisel k njemu zdravstveni policist, ki mu je povedal, da mora očistiti dvojice: ker pa Sadovskemu smrdi vsako delo, tega ni hotel storiti. Policist je pa šel po pomornika, oba skupaj sta nekje dobila lestvo in tira lahu pred sodnika. Sodnik mu je v priznanje njegove lenobe prisodal \$50 kazni in 30 dnij prisilne delavnice.

Poskušen samomor.

Coletto Columbi, 25 let star, ki je baje potomec slavnega Kristofa Columbusa, se je včeraj poskušal v svojem stanovanju ustreliti. Ranil se je nevarno. V bolnici se je branil povedati vzrok svojega očutnega čina.

Junaški deček.

Dve mladi deklici. Cosa in Angelina Cassagno sta bile napadene od nekega pohotneža. gletni Basco Calabrese je to videl, se naenkrat zagnal v zločincu in ga s takoj silo držal dokler niso prišli drugi na pomoč, ki so zločinca prijeli in ga odvedli na političko.

Stekli psi letajo po mestu. — Toraj, — pazite se!

Včeraj je umrl v mestu 19 oseb in sicer 8 odraslenih in 11 otrok.

Preteča nevarnosti.

ŽELEZNIKI TELEGRAFI STI HOČEJO TUDI STAVKATI.

Tudi raznašalci brzjavov stavkajo.

CHICAGO, 14. avg. — 200 raznašalcev brzjavov Western Union Telegraph družbe umrl. Muldoon je bil v službi Lake Shore železnice in doma v Youngstownu. Njegova žena je bila priča grozne smrti.

Stavkujoči telegrafisti ne prihajajo k svojim uradom, hotele se s tem izogniti slučajnim spopadom.

CHICAGO, 14. avg. — Napisili so predsednika Roosevelta, da posreduje, da se stavka telegrafistov konča.

H. M. Sager, predsednik trgovske zbornice je poslal na Roosevelta pismo sledete vsebine:

Promet naše lepe dežele je vsled stavke telegrafistov zelo oviran in treba je potrebno ukreniti, da se izogne nadaljnji stavki. Upamo, da boste Vi gospod predsednik, kot najvišja uradna oblast v deželi, temu odpomogli.

Spolno stavka telegrafistov se je uresničila.

Sliši se, da bodo zastavkali tudi telegrafisti na železnicah.

Poroča se, da dobivajo v New Yorku stavkomilci dnevne plače po \$8 do \$15.

Klub visoki plači jih pa ne morejo dobiti potreben število.

Mlad popotnik.

V hiši John O'Donella, železniškega delavca v Columbusu, se je storklja že 25krat oglašila. O'Donnell, čeprav najstarejši sin je sedaj 32 let star ima 53 let in je drugič ozmenjen. Prva žena mu je povila 13 otrok, druga pa 12. Od 25 otrok jih je še 14 živih. Štev. 25 je deček. O'Donnellovi prijatelji bodo o tem obvestili predsednika Roosevelta.

SRČNA ŽENA.

S svojim nastopom je preprečila veliko železniško nesrečo.

HART, MO., 13. avg. — Gospa Minnie Honeshell je včeraj obvarovala velike nesreče brzovlak Atchison, Topeka & Santa Fe železnice. Včeraj zjutraj je zapazila, da so se opore Železniškega mosta blizu njene stanovanja zelo omajale in da most ne bi mogel več držati vlaka. Priščala je na tiru in poslala moža nasproti brzovlaku, ki je imel vsako minuto dospeti. Strojedvodja je signale opazil in vlak pravočasno ustavil. Ko so potniki zvezeli, da jih je žena rešila, so jo obiskali s zahvalo ob enem pa podarili veliko sveto denarja.

TROJNI UMOR.

Mati in njena dva otroka žrtve.

SPOKANE, WASH., 14. avg. — Celo mesto se nahaja v velikem razburjenju radi grozrega trojneguma, ki se je včeraj tu prijetil. Truplo Jeanne Mortimer, 24letne vdove in njenih malih otrok 2½ leta starih so našli okoli desete ure zvezcer mrtve. Zdravniška preiskava je dognala, da je neka zver v človeški podobi na njih izvršila grozno zločinstvo in nato vse tri žrtve umorila.

Nikdo ni videl morilca, katerega bodo zelo težko ujeli. Neki osemletni deček, ki je videl okoli osme ure stopiti v hišo umorjene žene nepoznanega moža, ni mogel dosti povetati. V trenotku so sestavili mesčani 500 mož močno stražo, ki v manjših oddelkih kroži po mestu in okolici.

OGENJ NA PARNIKU.

Potniki so se vsi rešili.

PONGKEEPSIE, N. Y., 14. avg. — Na parniku "Adirondack", ki je vozil iz New Yorka v Albany je nastal ogenj. Kapitan je s parnikom zavzel do obrežja in potniki so se takoj izkrcali. Izkrčanje se je vrnilo mirno in brez nezgod.

Ogenj na parniku so takoj pogasili in isti je nadaljeval svojo pot v Albaniju. Potniki so odpotovali nadalje s parnikom, drugi pa z vlakom.

Naročaite in odporečite Novo Domovino!

Iz Francoskega.

TEŽKA NALOGA FRANCO-SKE V MĀROKO.

Težko topništvo v akciji.

PARIZ, 14. avg. — Tukajšnji vladni krog se branijo obravnavati o vprašanju za slučaj, če bi se Francija ne morala držati določil algecierske pogodb.

Višji uradnik zunanjega ministerstva se je izrazil, da se bode vlada pomudila držati se imenovane pogodbe. Ker lahko topništvo ne more doseči radi prevelike oddalje sovražnega tabora, bodo pričeli strelijeti težkimi topovi.

TANGER, 14. avg. — Silovnik, guverner Casabance, je bil včeraj odpuščen, ker je proti Evropejem naperjeno ustavo ne le podpiral, pač pa tudi ščuvil. Sedaj se guverner nahaja kot jetnik na francoski križarki "Gloire".

REŠENA TAJNA ZAGONETKA.

Morilec se je po izpovedi obesil v ječi.

MARSEILLES, 14. avg. — Seger Goold je priznal, da je v Monte Carlo umoril bogatnino Emo Levin, da je njen triplu razsekal in jo spravil v kovček.

Povedal je, da je umoril gospo v prepriju in da je mrtvo triplu sam razrezal na kose.

Na to sta on in njegova žena odposlala kovček v Marseille, kamor sta tudi sami odpotovala, da bi kovček sprejela in ga pri priliku vrgla v morje.

Violet Goold, soprica morilca je to izjavilo potrdila.

Povedala je nadalje, da je mož Levinki ponujal na račun dolga sto dollarjev, ona pa je zahtevala dvesto dollarjev.

Ken deparja ni dobila se je pričela prepričati. Goold je bil pisan in je v jezi zabodel Levinko v hrbot. Drugi dan je Goold triplu z nožem in žago raztelesil in dele tripla spravil v kovček.

Lepotica Levinove sta vselej sboj in sicer ne radi vrednosti, pač pa radi tega, da bi jih v stanovanju ne našli.

Tako po pripoznanju krivde se je Goold v celici obesil.

VELIKANSKI NAČRT.

Sezidajo prekop iz Pittsburgha v Cairo.

OSTANE ŠE V JEČI.

NEW YORK, 14. avg. — Drugi proces proti milijonarju Thawu, ki je ustrelil bogatega arhitekta Whiteja v New Yorku, ker je slednji Thawovo ženo, ko je bila še samska zlorabil, se ne bode vršili meseca oktobra, kakor je bilo prvih dočasnih, pač pa še le meseca januarja prihodnjega leta.

Thaw, ki je v preiskovalnem zaporu in ga nočeo pustiti na prostih nogah, bo mogel še nadalje sedeti v ječi. Prav nič ni tem zadovoljen, vendar ugovor mu nič ne pomaga.

SLOVENCEM V POGLED.

Cenjeni Collins Med. Institute!

Jaz Vam odgovarjam na Vaše pismo in izpolnivi Vašo željo. Vam posiljam mojo sliko ter se Vam zahvaljujem za Vaša zdravila, katera ste mi poslali, da sem sedaj popolnoma zdrava, a mislim, da ne boste nikdar več.

Se Vam se enkrat zahvaljujem in vsakemu Vas priporočam ter ostajam Vaša hvaležna rojakinja.

Marija Dolenc.

Trnje, Gorenjsko, Kranjsko

Iz Avstrije.

ANGLEŠKI ČASNIKARJI NA SLOVENSKEM.

V Lancastru, Pa., sta se danes poročila 83letni Amos Miller z Soletno Suzano Mc Kay.

V Parizu na Francoskem je znani pisatelj Ludovic Ha-levey nevarno obolen.

Državni tajnik Root se je včeraj dalj časa posvetoval z več uglednimi bankirji v New Yorku.

V St. Paul, Minn., je večinski požar uničil veliko skladišče Flax Twine družbe. Skoda znaša \$30.000.

Požar je v Susquehanna, Pa., uničil kolodvor in skladišče Erie železnice

V OBLETI TEME.

Kakor, da nista otroka, ampak tovarisa, s katerima se dogovarja o davnih časih, s katerima osvejuje bogate svoje spomine. In pice je imel rad, vse živali. Njihova okna so bila polna ptičjih kletk. Kose je imel oče najrajski, vsako jutro jim je živil, da so se učili pesni. In kadar je imel časa, je vzel oba svoja dečka seboj in ih so v gozd in na pašnike mravljeja jajca nabirat. In vrskali in peli so po poti vsi trije. Lepo je bilo! Kako mlad je bil oče še takrat, vesel je bil in šaljiv, njegov glas je bil poln in prijeten, njegove modre oči dobre in polne življenja. In vse ga je imelo rado, vask ga je veselo pozdravil in za vsacega imel šaljiv, dobrovoljen odmor.

Še takrat je bil, o da. Ali le skokljak in ponovno! Žan ga takrat nikdar ni videl pijanega, — spal je že prej. Samo drugo jutro ga je viden bolnega, zlovoljnega in bledega. Mati je godrnjala, kuhalila črno kavo, oče pa se je držal za glavo in strašno vzdihoval. "Ni koli več, nikoli več!" — je ponavljal — a vendar je spet prislo. — "Družba, družba!" se je potem izgovarjal. — Žanu je bilo vselej mučeno ob takih dneh. Nekako sram ga je bilo za očeta, ki so ga gostje spraševali in spominjali, kaj je prejšnji večer govoril in delal v vinskem veselju. A še bolj teko mu je bilo, poslušati tanke materje, tožbe in dolga povedovanja, s katerimi je vsem sosednim ženščicam razklašala, kolikorkrat se je oče že napil, da je pijanec in zapravljivec in da bo vse pognal skozi grlo. Žana niso ta materina vzdihovanja nič gamila in nje ne solze so mu bile naravnost odurne. Skrival se je po celih dneve na vrtu, ko je prišel iz sole, ali je pa tičal zgoraj v sobi. Ni hotel gledati očeta, ki je še smrdej po vini, ni hotel poslušati tistega sladkega mučniškega pripovedovanja matere. — In ko so se začeli takki dogodki vedno bolj množiti, je bil vesel, da je moral za bratom v šolo.

V mestu pa so izginili vsi črni inadeži od očeta in vsega doma. Lepo in prijetno so ga veli spomini na domačo vas, domačo hišo, na očeta, na mati, na vse. Učil se je bolj iz castilevnosti, kakor iz ukažljnosti. In kadar je dobil dobro izpravevalo, ga je postal s ponosom domov in videl je v duhu očeta, kako sedi za mizo in pripoveduje o njem, da je "dečko, ki ima glavo na svom mestu." In seštel je dneve, ki so ga še delili od doma, delal je dolge račune, koliko minut ima se do tistega časa, ko sede na vlač, ki ga popelje domov.

In lepe so bile te počitnice, kljub vsemu; mnogo žalosti je prežil, mnogo grekosti, a to je vse izginilo, kakor nepritezen sen, samo oni lepi spomini so mu zarezali v pamet. Ali to je spoznal; vselej kadar je prišel domov je bilo slabše in žalostne. Oče je postajal drugače, pil je tudi rajši kakor prije, pa tudi mati je bila drugač bolj jezljiva, vedno slabe volje. Brat je ostal, ko je dovršil četrto šolo cisto doma. Ni tel posebnega talenta, pa tudi ne veselja do učenja. Zdaj je bil že par let v pisarni bližnje tovarne za papir. Hitro se je pomozil in Žanu se je zdel resen in strog, kakor štiridešetletni mož, dasi je bil samo šest let starejši od njega. Ni imel mnogo smisla za njegove skrbi, za njegove sanjarje in osnove, samo po svojih bivših kolegh je kdaj vprašal, drugače je bil pa zaprt in molčljiv in videlo se mu je, da smatra Žana še za otroka.

Da, ni bilo Bog vedi kakega veselja ob prejšnjih počitnicah a vendar je bilo lepo in Žan je bil zadovoljen in srčen in ni imel skrbi. Še le letos po zimi se je zgrnil preko njegove duše in neznenost strah pred neznenostim. Prišlo je nekaj iz domačega kraja in meščani pripovedovali so mu, da piše, kakor še nikoli, in je zabolelo takrat in ni imel več miru. Vase vstalo v njem in ga

izlo in mucilo. Pisal je bratu, da mu je samo na karti odgovoril: "Lahko si mislis sam, ač naj ti pisarim. Saj sem že tako vsega sit čez grlo."

In zdaj je prišel domov in idel očeta ponizanega.

Ponižanega je viden, ponizanega...

* * *

VABILO.

Podporno društvo sv. Janeza priredi v nedeljo dne 18. t. m. v Emerichovi hosti velik piknik z igrami proslavo blagovljenja slovenske cerkve v Nebrovzetja Marije Device v Collinwoodu.

Za pijačo in prigrizek bode dobro preskrbljeno. K tej veselici se vabijo vsi priatelji slovenskih društev.

Odbor.

SLOVENSKI SOKOL.

Vsem društvenikom se naznanja, da se vrši v sredo dne 21. t. m. zvečer ob 8. uri izvanredni društveni občni zbor v veliki dvorani v Knausovem poslopju. Zaradi važnosti se mora tega zborovanja udeležiti vsak član drugače zapade globi \$1., izostane brez posebnega uzroka, ki ga mora pa preje naznani ali pa pozneje opravičiti.

Ako bi občni zbor ne bil sklepčen ob 8. uri, se vrši isti po istem vsporednu uro pozneje, brez ozira na število navzočih članov.

Dnevni red: Obračun o zadnjem veselici, morebitna volitev novih odbornikov, slučajnost.

V nedeljo dne 18. t. m. dopoldne ob 1/21. se da društvo "Sokol" skupno fotografirati na dvorišču za Knausovo dvorano.

Vsek posameznik mora biti na mestu in sicer ob 10. uri dopoldne v društveni opravi.

Ob pol dvanaestih je skupen odhod na piknik, ki ga priredi društvo "Sv. Frančiška", št. 1284 E. 55th street; I. tajnik: M. Klun, 5453 Stanard ave., II. tajnik: Joe Sadar, E. 55th Str.; pomožni tajnik: John Klementič, 1367 Hoadley St. blagajnik: Andrej Jarc, 6110 St. Clair Ave., I. odbornik: John Pirce, 1367 Hoadley St., II. odbornik: M. Glavčič, 6027 Glass Ave., III. odbornik: Stefan Brodnik, 40 — E. 64th St. vrataj: Joe Golob, 1706 St. Clair Street zastavljena: Joe Sadar, 128 E. 55 St. odbornik: I. M. Seliškar.

Mesečne seje se vsaki prvi sredo v mesecu v Knausovem dvorano.

Kakor pri občinem zboru, tako tudi pri fotografirjanju in pikniku ne sme manjkati nobenega.

Na zdar!

A. Benedik. I. tajnik.

Društva.

Društvo sv. Janeza Krstnika številka 37. J. S. K. Jednote ima svoje redne seje vsako trete nedeljo v mesecu v Jaites Hall, štev. 6004 St. Clair Ave. N. E. na vogalu E. 60th St. (prej Lyon St.) Uradniki za 1. 1907 so: Predsednik Anton Oštr, 1143 E. 60th St.; podpredsednik, John Brodnik, 3946 St. Clair Ave. I. tajnik: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave. N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdič, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepak, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stane na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisma: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. I. dr. tajnik. (dec. 07)

Podporno društvo "Naprej" S. N. P. Jednote ima svoje redne mesečne seje vsako zadnjo nedeljo v mesecu v veliki Knausovi dvorani 6131 St. St. Clair Ave. Za društvena pojasmila se je obrniti na I. tajnika, Društveni zdravnik Dr. E. J. Kehres, cor. Wilson Ave. in St. Clair Ave. Predsednik Fr. Černe, 4124 St. Clair Ave. I. tajnik Josip Kalan, 4201 St. Clair ave. Zastopnik in društveni blagajnik Fr. Korče 6204 St. Clair Ave.

15. jul. '07

Samostojno K. K. podporno društvo sv. Jožeta ima svoje redne mesečne seje vsako četrto nedeljo v mesecu, ob 2. uru pop v Knausovi dvorani 6131 St. Clair Ave. N. E.

Društvenik postane lahko vsak človek ki je poštenega obnašanja, 18 in ne čez 40 let star, na duhu in telesu zdrav, ter mora biti jeden mesec pred sprejemom od kakega društvenega napisan. Vstopnina ob 18 do 30 leta \$1.00 in od 30 do 40 leta \$1.50.

Oh, daleč je vse to!

Predsednik Frank Mezorje, 1051 E. 93rd St. N. E. Tajnik Peter Pišč odbor St. Clair Ave. N. E.

Društveni zdravnik je dr. J. Seliškar, stanuje na 6114 St. Clair Ave.

Dan danes ima samo eno težko, briško misel:

— Kdo je to naredil iz moje očete? —

Dalje sledi.

◆ ◆ ◆

VABILO.

Podporno društvo sv. Janeza priredi v nedeljo dne 18. t. m. v Emerichovi hosti velik piknik z igrami proslavo blagovljenja slovenske cerkve v Nebrovzetja Marije Device v Collinwoodu.

Za pijačo in prigrizek bode dobro preskrbljeno. K tej veselici se vabijo vsi priatelji slovenskih društev.

Odbor.

SLOVENSKI SOKOL.

Vsem društvenikom se naznanja, da se vrši v sredo dne 21. t. m. zvečer ob 8. uri izvanredni društveni občni zbor v veliki dvorani v Knausovem poslopju. Zaradi važnosti se mora tega zborovanja udeležiti vsak član drugače zapade globi \$1., izostane brez posebnega uzroka, ki ga mora pa preje naznani ali pa pozneje opravičiti.

Ako bi občni zbor ne bil sklepčen ob 8. uri, se vrši isti po istem vsporednu uro pozneje, brez ozira na število navzočih članov.

Dnevni red: Obračun o zadnjem veselici, morebitna volitev novih odbornikov, slučajnost.

V nedeljo dne 18. t. m. dopoldne ob 1/21. se da društvo "Sokol" skupno fotografirati na dvorišču za Knausovo dvorano.

Vsek posameznik mora biti na mestu in sicer ob 10. uri dopoldne v društveni opravi.

Ob pol dvanaestih je skupen odhod na piknik, ki ga priredi društvo "Sv. Frančiška", št. 1284 E. 55th street; I. tajnik: M. Klun, 5453 Stanard ave., II. tajnik: Joe Sadar, E. 55th Str.; pomožni tajnik: John Klementič, 1367 Hoadley St. blagajnik: Andrej Jarc, 6110 St. Clair Ave., I. odbornik: John Pirce, 1367 Hoadley St., II. odbornik: M. Glavčič, 6027 Glass Ave., III. odbornik: Stefan Brodnik, 40 — E. 64th St. vrataj: Joe Golob, 1706 St. Clair Street zastavljena: Joe Sadar, 128 E. 55 St. odbornik: I. M. Seliškar.

Mesečne seje se vsaki prvi sredo v mesecu v Knausovem dvorano.

Kakor pri občinem zboru, tako tudi pri fotografirjanju in pikniku ne sme manjkati nobenega.

Na zdar!

A. Benedik. I. tajnik.

Društva.

Društvo sv. Janeza Krstnika številka 37. J. S. K. Jednote ima svoje redne seje vsako trete nedeljo v mesecu v Jaites Hall, štev. 6004 St. Clair Ave. N. E. na vogalu E. 60th St. (prej Lyon St.) Uradniki za 1. 1907 so: Predsednik Anton Oštr, 1143 E. 60th St.; podpredsednik, John Brodnik, 3946 St. Clair Ave. I. tajnik: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave. N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdič, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepak, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stane na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisma: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. I. dr. tajnik. (dec. 07)

— Joj, oče! — joj, oče! — je zastokal sin in se je splazil ven.

Mislil je, da ne more nobemu človeku pogledati v oči. Feklo ga je v srcu od sramu in žalosti. V skedenj se je splazil, prav goti na vrh je splezal po lestvi in tam je legal na seboj in strmel topo pred se. Hladno je bilo, dasi je pihal jug. Ali Žan ni čutil mraza.

— Kdo je to naredil iz mojega očeta? —

In vse popoldne je ležal tam in nič drugega ni misil.

Po cesti so hodili ljudje mimo k "molitvam". Vsi otroci so imeli ragije v rokah, veseli so bili in razburjeni. Žan jih je vidi podraznivo oblecene pred seboj, kako hodijo v cerkev in božjem grobu, kako poklekajo tam in strme v luči pred olтарjem in v svete podobe božjega groba. Vsa cerkev je polna njihovega nemira in njihovega šepeta. In stotine otroških oči je uprto v sveče pred oltarjem. Počasi ugasajo. In nadzadnje, ko ugasne poslednji sveča, zagrimi trušč in ropot v vsem tem otroškem svetu. In mala srca zadrhtijo v strahu. Tudi Žan je bil nekoč med njimi in njegova ragija je bila največja in najglasnejša v cerkvi. Doma je vprašal očeta: Kaj pomenja to? — To pomenja krik judov, ko so kričali: Kričaj ga, kričaj ga! — je dejal oče. A Žan je bilo strah: ne smelo bi se rotopati... in drugi dan v cerkvi se mu je zdel, da njegova ragija kriči: kričaj ga, kričaj ga! — Roka se mu je za hip ustavila, — ali imel je največjo ragijo, najganejšo! —

— Oh, daleč je vse to!

Dan danes ima samo eno težko, briško misel:

— Kdo je to naredil iz moje očete? —

Dalje sledi.

◆ ◆ ◆

VABILO.

Podporno društvo sv. Janeza Krstnika številka 37. J. S. K. Jednote ima svoje redne seje vsako trete nedeljo v mesecu v Jaites Hall, štev. 6004 St. Clair Ave. N. E. na vogalu E. 60th St. (prej Lyon St.) Uradniki za 1. 1907 so: Predsednik Anton Oštr, 1143 E. 60th St.; podpredsednik, John Brodnik, 3946 St. Clair Ave. I. tajnik: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave. N. E. II. tajnik, Rudolf Posh, 1384 E. 33rd St.; blagajnik, Ivan Grdič, 6111 St. Clair Ave. N. E. Zastopnik, Anton Ocepak, 1063 E. 61st St. Društveni zdravnik je Dr. James Seliškar, ki stane na 6114 St. Clair Ave., N. E. (nasproti tiskarne Nove Domovine). Naslov za pisma: Ivar Avsec, 3946 St. Clair Ave., N. E. I. dr. tajnik. (dec. 07)

Samostojno K. K. podporno društvo sv. Jožeta ima svoje redne mesečne seje vsako četrto nedeljo v mesecu, ob 2. uru pop v Knausovi dvorani 6131 St. St. Clair Ave. N. E.

Društvenik postane lahko

vsak človek ki je poštenega obnašanja, 18 in ne čez 40 let star,

na duhu in telesu zdrav, ter

mora biti jeden mesec pred

sprejemom od kakake društvene

napisan. Vstopnina ob 18 do

30 leta \$1.00 in od 30 do 40

Brez dogme.

Roman

Spisal: H. Slenkiewicz.

(Nadaljevanje.)

Dne 23. sušča.

Ko sem dospel iz Ploševa, sem nasel očeta v tako dobrem stanju, da mi niti ni prišlo v glavo, da bi mogel biti konec že takoj blizu. In kakje čudne ovinke krije v sebi človeška narava! Bog vedi, da ko sem ga nasel skoro zdravega, sem bil tega odkritostro in presrečno vesel, ali vendar, ker sem si bil potoma že vtepel v glavo, da je on na vsak način že mrtvev, ker sem ga že videl v duhu sredi sveč in samega sebe klečečega ob njegovi krsti, sem začutil v sebi nekakšno razočiranje. Danes pa mi je spomin na to postal grenač ter me nadležuje kakor grizanje vesti.

Kako zelo nesrečen je človek, če gar srce in duša sta izgubili iskrenost! Evo, nič manj podoben očitovanju vesti, je zame spomin, da ko je oče umiral, sta bivala v meni dva človeka: eden sin, ki je čutil odkritostro žalost ter si grizel prste, da bi s tem potlačil htenje, in drugi modrijan, ki je raziskoval psihologijo smrti. Skratka, jaz sem neizrekljivo nesrečen, ker je tudi moja matava nesrečna.

Oče je umiral pri polni zavesti. V soboto zvečer se je posredil nekoliko slabše. Poslal sem po zdravnika, da bi ga imel za vsak slučaj pri roki. Ta je zapisal neko zdravilo, radi katerega se je jel oče z njim takoj pričekati ter mu dokazovati, da to sredstvo more samo pospešiti napad. Zdravnik me je pomiril, rekoč, da pri bolniku, ki ga je že enkrat zadela kap, nikdar ne more vedeti, če ne pride drugi — ali mi si vendar nikakor ne misli, da bi nevernost mogla biti nagla — ter misli, da more oče preživeti še celo nekoliko let. O teh nekolikih letih je povedal tudi očetu, ki je na to mahnil z roko ter dejal: "Bomo videli!" Ker je pa vse svoje življeno živel navadno, pričekati se z zdravniki in dokazovati nicačnost medicine, si nisem gnal tegu k srnu. Med tem pa, okoli desetih, ko smo baš pili čaj, se je na-krat vspel po koncu in zaklical:

"Leon, stopi hitro k meni!" Za četrte ure pozneje je že ležal v postelji in čez eno uro je pričelo umiranje.

Dne 24. sušča.

Prepričal sem se, da si človek do poslednje ure ohrani vse znake svojega značaja in celo svojo originalnost. Evo, oče je v vsej tej svečani veljavnosti misli, kazarko daje bližanje smrti, kazal še nekakšno zadovoljnost radi tega, da se je zdravnik zmotil, ne pa on — in da je bila njegova nezaupnost do medicine opravičena. Slišal sem to, kar je govoril v poslednjih urah in vrhu tega čital še misli njegovega lica. Bilo je čitati v njiju, kako se je prilagodil važnosti tega trenutka, bilo je opaziti radovednost, kazkošno je neki to drugo življeno, niti sence kakega dvoma o tem, da bi ga sploh ne bilo — nasprotno pa nekoliko nemira, ali ga ondi dobro sprejmejo, zdržejo, nega z neko nevednostjo ali bolje: naivno gotovostjo, da ga ne sprejmejo tako, kakor kogar si bodi. Jaz ne bom umiral tako, ker nimam takih te meljev življena, ki bi mi zadovlečevali celo ob smrtni ur. Oče se je poslavljaj od tega sveta z globoko vero in kesom pravega kristijana. V trenutku, ko je sprejet najsvetjeji zakrament, je bil tako častitljiv in naravnost svet, da mi njegova slika ostane vedno v spominu.

Kako ničev, kako reven se mi kaže moj skeptičen v pri-meri s to veliko močjo vere, ki se močneje, nego ljubezen. Odšla zna slaviti zmago nad smrtoj, je tretji dan po pogrebu. Ja-

in to prav v trenotku, ko ti ugaša življeno. Po prejemu sv. obhajila in poslednjega maziljenja je bil oče nenavadno ganjen. Prijel me je močno, skoraj krčevito, za roko in ni je pušil, kakor da bi se hotel oprjeti življena. Toda, tega ni storil iz strahu, kajti ni se bil nicesar — čez trenutek sem zapazil, da so njegove oči, uprte neprestano varne, postale ne-premične in kalne, in da mu je čelo pokrivala rosa, lice mu je čimdalje bolj bolj bledelo. Odprl je nekolikrat ust, kakor bi lovil sapo — in vzdihnil globoko poslednjekrat in — umrl.

Nisem bil navzoč pri balzamovaju trupla, nisem imel za to dovolj moći; toda po dovršenem balzamovanju nisem zapustil telesnih ostankov niti za trenutek, ker nisem hotel, da bi ljudje, polagajoči jih v krsto, ravnali z njimi kakor s prtljago. Kako grozen je ves pogrebni obred: te pare, svečne, udje bratovščin s kučnimi na lieu, to petje! Še sedaj mi doni v niesih: "Anima ejus" in "Requiem aeternam". Tudi iz tega diha mračen in grozen dih smrti! Telesne ostanke smo spremili do Santa Maria Maggiore, in ondi sem si poslednjekrat ogledal to drago in veličastno lice. Campo Santo je že bilo kakor nekak zeleni otok. Drevesa so cvetela in beli mirmor na grobovih se je kopal v soncu. Kako osupljivo turbovno se je strinjalo to spremljajoče se življeno, to zelenje, sošce in gostoljenje pticic — s pogrebom! Cele množice ljudstva so drle na pokopališče, kajti oče je bil po svoji dobrotnosti takoj znan v Rimu, kakor je znanata teta v Varšavi. Mene pa je le dražil ta dohod množice, na lieu katere se je zrcala živahnost in pomladna dobra volja. Mninožice, zlasti v Italiji, kako rade prodajajo zjala — toda to pot jih je privabilo skupaj ne le sočutje, nato tudi radovednost, videti sijajen pogreb. Človeški egoizem ne pozna mej, in prepričan sem, da celo ljudje, hravstveno in duševno uglajeni, kadar prisostvujejo pogrebu, privljujajo z nekdan sočutjem ne zavedajoče se zadovoljnosti da je to zadelo nekoga drugačega in da niso oni tisti, katere po-kupujejo.